

BURHANETTİN DURAN

Avrupa ile nereye?



Gün geçmiyor ki Avrupa'nın bir başkenti ile aramızdaki gerilim medyaya yansımaları. İnsan soruyor Avrupa ile nereye gidiyoruz? Her şeyden önce, bir kere yaşanan gerilim çift taraflı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "**dostlukları**" artık çok şüpheli olan Avrupalı siyasetçileri teröre destek verdiği için eleştirmesi ile sınırlı değil. Erdoğan ve Türkiye karşıtlığı Avrupa iç siyasetinin de bir malzemesine dönüştü.

Bir yandan Avusturyalı, Belçikalı ve Alman siyasetçilerden demokrasimizin nereye gittiği yönünde "**derin kaygılar**" duymaya alıştık.

Diğer yandan da 2017 Eylül'üne kadar seçimlerin gerçekleşeceği Almanya ve Fransa'da bu trendin güçlenmesini beklemeliyiz.

Nitekim Fransa merkez sağının cumhurbaşkanı adayları Türkiye'nin Avrupa'ya ait olmadığına fikir birliği içindeler. Adaylardan önde geleni, eski başbakan A. Juppe televizyon konuşmasında "**Çok eskiden de söyledim, Türkiye AB'ye ait değil.**"

Türkiye'de şu an rejimin değişiyor olması Türkiye'nin AB üyeliğini daha da olanaksız kılıyor" dedi.

Diğer bir aday Sarkozy'nin tavrı eskiden beri net. "**Türkiye'nin yerinin Asya**" olduğunu düşünen Sarkozy'de "**Artık bunlara bir son vermenin zamanı geldi. Türkiye AB'ye ait değil**" kanaatinde.

Alman Şansölyesi Merkel'in, Sarkozy gibi Türkiye'ye "**imtiyazlı ortaklık**" önerilmesi görüşünde olduğunu biliyoruz. Hem de Türkiye- AB ilişkilerinin iyi olduğu zamanlarda.

Şimdilerde Suriye ve Irak'tan gelen göçmen akınını durdurmak için Türkiye'ye ihtiyacı olduğunu bildiği için Merkel'den yeni açıklamalar duymuyoruz. Ancak görüşünün daha da negatife döndüğünü tahmin etmek hiç de zor değil.

Şurası açık, 2008 ekonomik bunalımı, Avrupa popülist sağının yükselişi ve Brexit'ten sonra AB hatta Avrupa fikri krizde... Ve buna bağlı olarak Türkiye'nin tam üyeliğini telaffuz eden de kalmadı. Aksine müzakerelerin durdurulması konusunda karşılıklı restleşmeler yaşanıyor.

Türkiye-AB ilişkilerini yeni bir düzleme taşıma zamanı geldi. Bunun sebebi Erdoğan'ın ya da Avrupalı siyasetçilerin kişisel yaklaşımları değil. Mesele daha yapısal.

toplumlarındaki rahatsızlık Trump'ın ABD başkanı seçilmesi ile zirve yaparken Avrupa'daki aşırı sağa "**demokratik kayma**" hızlanma eğiliminde.

Tüm Avrupa siyasetini etkisi altına alan aşırı sağcı popülizm tehlikesinin boyutlarını Fransa Başbakanı M. Valls açıkça ifade etti:

"Avrupa ölebilir. Bizim sorumluluğumuz halkların öfkesini dinlemek." Burada yaman bir çelişki var. Avrupa'yı öldüren siyasetçilerin başarısızlığı...

Demokrasilerde halkın öfkesini dinlemekten başka çare de yok. Ancak halklar giderek aşırı söylem sahibi, milliyetçi siyasetçilere yöneliyor.

Ve Avrupa'ya inanan siyasetçiler çaresizce "**Birlik**" fikrinin ölümüne gidilmesini engelleyemiyorlar.

İşte böylesi bir gidişatta Türkiye'nin AB ile ilişkisi yeniden tanımlanmak zorunda. Bu süreç kısa vadede sert açıklamalara ve rasyonel pazarlıklara açık olacak. Türkiye, Avrupa başkentlerini PKK- YPG ve FETÖ örgütlerine verilen destek için baskılarken AB göçmenler ve vize serbestliği konularında ayak direyecek.

Önümüzdeki bir yılın Avrupa'da seçimler dönemi olması sebebiyle bu süreç zor geçecek.

Yine de ortak ekonomik ve stratejik menfaatlerin ilişkilerde kopuşu engelleyeceğini varsayabiliriz.

Uzun vadede ise süreç AB'nin iç krizini nasıl aşacağına bağlı. Britanya'nın ayrılmasının hangi formüle bağlanacağı da önemli.

Türkiye için de benzer seçeneklerin tartışılması söz konusu olabilir.

Ama ilişkilerin tümden kopmaması için önce önümüzdeki zor bir yılı atlatmak gerekli.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

> **Değişen "hükümet sistemi" mi "rejim" mi? (18.11.2016)**

> **AB ne yaptığının farkında mı? (15.11.2016)**

> **Trump'ın Ortadoğu'ya ve Türkiye'ye etkisi (12.11.2016)**

SABAH

